

ሰለ አገሬና የሕዝቤ ልጆች ያለኝ ሙሾ

ውስጡ ይታወቃል እንጂት ይላወቃል። ሁሉም ሕዝቧ እንደ ዓይን ብሌን የሚጠበቁ ቢሆኑም ፍቅር ግን የላቸውም። ፍቅር ለእነሱ የቋጥኝ ሽክም ነው። እርግጥ ፍቅርን ማውራት እንጂ መኖር አልቻሉትም፤ ያኛውን ትውልድን እንዳይመለከቱ ዓይናቸውን የጋረደውም የምዕራባውያን አርቱ ፊሻል ነገሮች ሁሉ እንደ ሱቅ በደረቱ ያሸበረቁ ናቸው። ነገን ከማሰብ ዛሬን መደሰት የሚል ፍልስፍና በመያዝ በፈጣሪ ስራ መታመን አይችሉም። ባሕር አቋርጠው ተሰደው እንኳን አመለካቸው አይለቃቸውም። ስለወገኔ ስደትና ስለወገኔ እንጀራ ፈላጊነት ሳሰብ አምላኬን እንዲህ በማለት ተማጽንኩት <<አሌቱ እንደ ቀድሞ ዘመን ዘመናችንን አድስ>> አልኩኝ።

ይህ ሕዝብ በምን አንጀት ነው ይህን ቁጣ የሚሸከመው፤ በምን አቅመው ነው ይህን ቀንበር የሚችሉው። ያሳዝናል ሕጻናት ሮጠው መውደቅ አይችሉም አዛውንቱ እንደ በፊቱ ለወግ የሚሆን ርዕስ የላቸውም። ግን ለምን ይህ ሁሉ ነገር ከሌሎች ለይቶ በእኛ በረታብን። እውነት አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ አስታወሰኝ።<<እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ይህ ሁሉ ነገር ስለምን ደረሰብን>> ያሉ ሕዝቦች ትዝ አሉኝ። እርግጥ ነው ሊያስብል ይችላል። አሁን ያለው መከራ ምንጩ ታውቆ ምንጩን መድፈን ብንችል መለካም ነበር። ግን ምንጩን እንኳን ነው ማወቅ ያቃተን።

የሰውን ልጆች መላዕክት ቢያስተዳድሩን ኖሮ መንግስታዊ አዋጆች ባሉ...ስፈለጉን ነበር። እንደ መላዕክት ብንሆን ደግሞ የውስጥም የውጭም ሕግ ባለስፈለገ ነበር። ግን ሰው በመሆናችን ሁሉም ነገር እኛን ለመቆጣጠር ያስፈልጋል። በተለይ በተለይ በስልጣኔ ጠኔ ውስጥ ያለው ትውልድ ልብ ሊለው የሚገባው ነገር ቢኖር ይህንን ነው። ግን ምን ያደርጋል በራሳችን ስህተተ የምንቀጣው ትውልድ በዛ። አዳም አጠፋ እኛ ሁላችንም ሞትን ለመሞት ተፈረደብን። ይሁን በፈጣሪ ቸርነት ደግሞ ሞትን ሁሉ ገደልነው በደሙም ተገዛን ነጻም ሆንን ከሞት እስራት ተፈታን።

ሕዝቤን የቸገርው እንጀራ ይመስል በየቀኑ ለእርቅ የሚሆን መደላየ የመደላየ ስንዴ ሲመጣ ችግራችንን የረሳን ይመስለናል። ግን አይደለም እውነት ማንም ያለተረዳው የሕዝቤ ችግር ቢኖር ፍቅር ነው። ለምን ይመስላችኋል ፍቅርን እንደ ስንዴ ሊረዱን ያልቻሉት ሐያላን አገራት። እኛን ያኖረን ፍቅርና እነርሱ የሚረዱን የፍቅር ስንዴ ሆዳችንን ሞልቶት በወረፋ እንኳን ሽማግሌውን ወጣቱ ይገፋዋል አሮጊቶችን የሚረዳ ጠፍቷል። ታዲያ ይህንን ሕዝቤን እንጀራ ነው ወይስ ፍቅር ነው የራበው?

የተሰደደውን ወገኔንስ እንጀራን ነው ወይስ ፍቅርን ነው የተራበው?። በስደት እንኳን ፍቅርን ገንዘብ ማድረግ ለምን አቃተው?። እባካችሁ ፍቅርን ለበሱት እርሱ ውበት ነው። የሀብትም ምንጭ ነው?።

እስቲ አብረን እንዲህ እንበል፡-

<< አቤቱ አንተ ሁሉን የምትቅል አምላክ ሆይ እኛን ሕዝብህን ማረን የፍቅርህንም ዘዘት አፍሰሰልን። ሕዝብህ ነንና አባት ሁንን። መልሱን እኛም እንመለስ ማረን እኛም እንፈወስ። በሰላምና በፍቅር እርሰ በእርሳችን እንዋደድ ዘንድ መለው የሰውነት ክፍላችንን በፍቅር ምዕራፎች ገንባልን። ፍቅርን እንጂ ሀብትን አታላብሰን። እርሱ የሁሉ ፍጻሜ እርሱ ነውና>>

አሜን ኦ አሜን ለይኩን ለይኩን !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!See More